

Dziennik Urzędowy

c. i k. Komendy powiatowej w Krasnymstawie.

Nr. 7. *Krasnystaw, dnia 15 lipca 1917 r.* **ROK III.**

87.

Dary.

Z funduszu karnego udzielono następujące zapomogi:

Centralnemu Komitetowi rat. w Lublinie	6000K
Powiatowemu Komitetowi rat. w Krasnymstawie . . .	10000K
Dla kuchni ludowej w Krasnymstawie, Izbicy i Żółkiewce .	17000K
Szpitalowi św. Franciszka w Krasnymstawie	3000K
Dla pogorzelców.........	2000K
Dla Kola Ziemianek w Żółkiewce dla ochronek . . .	2000 K
Razem .	40000 K

88.

Rozporządzenie z dnia 3. lipca 1917.
dotyczące zajęcia zboża i przetworów młynarskich.

Na podstawie rozporządzenia z dnia 22. czerwca 1917. Dz. rozp. Nr. 57 względnie rozporządzenia z dnia 11. czerwca 1916. Dz. rozp. Nr. 61, dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych, oraz w przeprowadzeniu rozporządzenia z dnia 23 czerwca 1917. Dz. rozp. Nr. 58 dotyczącego krajowej Rady gospodarczej zarządza się co następuje:

§ 1. Zajęcie.

Zboże (pszenica, żyto, jęczmień, owies i tnięszanka) pochodzące ze zbioru roku 1917., oraz uzyskane zeń przetwory młynarskie wszelkiego rodzaju, jakoteż wszelkie resztki zeszłorocznych zapasów tych produktów, zajmuje się na rzecz Zarządu wojskowego. Za mięszankę w myśl niniejszego rozporządzenia uważa się poszczególne rodzaje zboża zmięszane ze sobą lub z nasionami roślin strączkowych.

§ 2. Skutki zajęcia.

Następstwem zajęcia jest, że przeróbka, zużytkowanie na żywność i karmę, jakoteż sprzedaż względnie kupno zajętych płodów jest zabronionem, o ile w tern rozporządzeniu lub też za pomocą osobnych przepisów nie zostaną wydane inne rozporządzenia.

Interesa, zawarte wbrew temu zakazowi są nieważne, również jak i umowy, zawarte przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia (§§11 i 12 rozporządzenia z dnia 11.VI. 1916. Dz. rozp. Nr. 61).

§3. Wyjątki.

Zajęciu nie podlega: zboże potrzebne producentowi:

a) do siewu w jego własnym gospodarstwie,
b) do wyżywienia własnego, oraz dla domowników, oficyalistów i czeladzi,
c) na wy karmie n ie bydła własnego, tudzież należącego do oficyalistów i czeladzi, a to w granicach norm maksymalnych przepisanych osobnem rozporządzeniem.

§4. Obowiązek zgłoszenia.

Właściciel produktów, zajętych na mocy § 1 jest obowiązany, na wezwanie Komendy pow. lub organów do tego ustanowionych, zgłosić zapasy takich produktów z podaniem ilości, rodzaju i miejsca przechowania, oraz dla sprawdzenia przedłożonego zgłoszenia zezwolić na zwiedzenie budynków gospodarczych, składów i innych lokali, oraz na wgląd w zapiski gospodarcze wzgl. handlowe, jakoteż udzielić na żądanie wszelkich informacyi.

§ 5. Obowiązek odstawy.

Ustalenie ilości zboża pozostawionej producentowi jakoteż przepisanej do odstawy. Paszport zbożowy.

Producent obowiązany jest do oddania wszelkich zapasów produktów zajętych na mocy § 1. z zachowaniem przepisanych terminów.

Do odbioru tych zapasów przeznaczoną jest w obrębie c. i k. jen.-Gub. wojsk, z wyjątkiem powiatów: chełmskiego, hrubieszowskiego i tomaszowskiego w myśl art. VII rozp. z dnia 23 6 1917. Dz. roz. Nr. 58 dotyczącego Krajowej Rady gospodarczej - Polska Centrala zbożowa. Aż do podjęcia działalności tej Centrali służą do odbioru magazyny zbożowe zarządu wojskowego.

Do wyznaczenia ilości zboża, która ma być pozostawioną producentowi (§ 3) oraz ilości, która musi być odstawioną powołaną jest komisja powiatowa wzgl. gminna.

Komisya ta wpisuje ustalone ilości oraz przepisane terminy odstawy, do paszportu zbożowego (art. VIH. i IX. rozporządzenia z dnia 23. czerwca 1917. Dz. rozp. Nr. 58). Sposób odbioru zapasów zajętych w powiatach chełmskim, hrubieszowskim i tomaszowskim ustalony zostanie osobnemi zarządzeniami.

§6. Ceny odbioru.

Dla zboża dobrowolnie oddanego przez producenta ustanawia się następujące ceny:

Pszenica	. 54 K 60 h
Żyto, jęczmień, Owies, mięszanina	. 48 K 30 h

Ceny powyższe obowiązują od 15. lipca 1917. i rozumieją się za 100 kg netto, loco magazyn, Odnoszą się do towaru dobrego, suchego, odpowiadającego przeciętnej jakości zboża, wyprodukowanego w obrębie c. i k. austr.-węg. okupacyi.

Przy gorszej jakości może nastąpić odpowiednie obniżenie ceny, które jednak nie może wynosić więcej niż 15°/o każdoczesnej ceny odbioru. Jeżeli odległość magazynu odbioru od miejsca produkcyi wynosi więcej niż 7 km., w takim razie należy się producentowi prócz powyższej ceny wynagrodzenie za odstawę, którego wysokość unormowaną będzie osobnem zarządzeniem.

Za zboże, które producent odda ponad przepisaną ilość, oraz za zboże, dostarczone do siewu, należy się dodatek do ceny, który unormowany zostanie osobnem zarządzeniem.

§7. Normy zużycia.

Rozdział zgromadzonych zapasów.

Normy zużycia dla osób, uprawnionych do zaopatrzenia (nieproducentów) oraz rozdział nabytych zapasów ustalone zostaną osobnemi zarządzeniami.

§ 8. Przemiał.

Na wniosek wydziału wykonawczego Kraj. Rady gosp. udzieli Komenda pow. poszczególnym młynom pozwolenia puszczenia ich w ruch, zarządzi potrzebne środki kontrolne, inne zaś młyny zamknie.

Młyny zamknięte mają prawo do odszkodowania, którego wysokość ustali Kraj. Rada gosp., a które wypłacać będzie Polska Centrala zbożowa.

Zasady kontroli młynów, normy przemiału, zapłata za mielenie, oraz ceny przetworów młynarskich ustalone zostaną osobnemi zarządzeniami.

W sprawie przemiału w powiatach: chełmskim, hrubieszowskim i tomaszowskim wydane zostaną zarządzenia.

§9. Środki przymusowe.

Jeśli właściciel produktów, zajętych na mocy § 1. wzbrania się przed oddaniem tychże w przepisanej ilości i w przepisanych terminach, lub nie posiada środków potrzebnych do wykonania młocki wzgl. odstawy, w takim razie może Komenda pow. przeprowadzić młockę wzgl. odstawę w drodze przymusowej na koszt i niebezpieczeństwo właściciela, użyć do tego celu jego zabudowań i wszelkich środków pomocniczych jego gospodarstwa, jakoteż przydzielić przymusowo siły robocze w myśl § 4 rozp. N. W. A. z dnia 3. czerwca 1916. Nr. 54 Dz. rozp. dotyczącego robót przy uprawie pól i żniwach. W razie zarządzenia dostawy przymusowej mogą być ceny odbioru unormowane w § 7. obniżone aż do połowy. Sposób postępowania przy dostawach przymusowych zostanie ustalony osobnemi zarządzeniami.

Komenda powiatowa może zarządzić młockę wzgl. odstawę w drodze przymusowej także przed upływem przepisanych terminów odstawy, o ile to okazuje się niezbędnem dla zaopatrzenia ludności lub o ile zachodzi niebezpieczeństwo nieprawnego zużycia zajętych produktów.

§ 10. Postanowienia karne.

Przekroczenia powyższego rozporządzenia lub przepisów wydanych na ich podstawie karane będą według § 10 i § 11 rozp. z dnia 11. czerwca 1916. Dz. rozp. Nr. 61 dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych albo według § 2 rozp. z dnia 21. lutego 1917. Nr. 29 dotyczącego środków karnych przeciw podbijaniu cen i naruszeniu obowiązków dostawy.

§11. Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie znosi się rozporządzenie c. i k. Jen.-Gub. wojsk, z dnia 19.V11I. 1916 Dz. rozp. Nr. 66.

89.

Rozporządzenie c. i k. Wojsk. Jen.-Gaber na tor siwa z dnia 30 czerwca 1917 W. S. Nr. 77175 dotyczące zajęcia siana.

Na podstawie rozporządzenia z dnia 11. czerwca 1916. Nr. 61 Dz. rozp. dotyczącego spożytkowania zbiorów rolnych oraz w przeprowadzeniu rozp. z dnia 23. czerwca 1917. Nr. 58 Dz. rozp. dotyczącego krajowej Rady Gospodarczej zarządza się co następuje:

Zajęcie:

§ 1-

Cały zbiór siana z r. 1917. zajmuje się na rzecz Zarządu wojskowego.

Pod sianem rozumie się wszelkie rodzaje siana, jakie w c. i k. austr.-węg. Obszarze Okupowanym się trafiają, a mianowicie siano łąkowe pierwszego pokosu, potraw czyli otawę, siano z wszystkich odmian koniczyny, lucerny, seradelli, esparsety i mięszanki, jak również i odpadki tychże (plewy z koniczyny, wytrząski i t. p.).

§ 2.

Następstwem zajęcia jest, że przeróbka, zużytkowanie na karmę czy też dla innych celów, jako też dobrowolna lub wymuszona sprzedaż wzgl. kupno zajętych płodów są zabronione, o ile w tern rozporządzeniu lub też przez osobne przepisy nie zostaną wydane inne zarządzenia.

Interesa zawarte wbrew temu zakazowi są nieważne.

Dotyczy to również umów o kupno wzgl. sprzedaż zawartych przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, o ile jednakowoż nie zostały już wykonane.

§ 3.

Zajęciu nie podlegają ilości potrzebne na wyżywienie własnych koni i bydła producenta jak również jego oficyalistów i czeladzi przy zachowaniu norm maksymalnych, co do spożycia paszy, przepisanych osobnem rozporządzeniem.

§ 4.

Zaopatrywanie w siano właścicieli koni i bydła, którzy nie są rolnikami wzgl. rolników, którzy swego zapotrzebowania ustalonego na podstawie przepisanych norm spożycia nie są w możności pokryć sianem własnej produkcyi - zostanie unormowane osobnem rozporządzeniem.

Odbiór.

§ 5.

Do odbioru w myśl § 1. zajętych produktów jest na obszarze]. G. W. z wyjątkiem obwodów Chełmskiego, Hrubieszowskiego i Tomaszewskiego uprawnioną wyłącznie Polska Centrala Paszy w Lublinie wzgl. jej filie powiatowe i zastępcy.

Właściciel zajętych produktów jest obowiązany sprzedać swoje zapasy P. C. P. wzgl. jej zastępcom.

P. C. P. jest obowiązana zakupić wszelkie niniejszym zajęte produkta o ile te znajdują się w takim stanie, iż wedle ogólnie przyjętych norm mogą być użyte na paszę. Sposób odbioru w obwodach Chełmskim, Hrubieszowskim i Tomaszowskim zostanie uregulowany osobnemi rozporządzeniami.

Obowiązek zgłoszenia.

§ 6.

Zajęte ilości obowiązani są właściciele większych posiadłości wprost, mniejszych za pośrednictwem naczelnika gminy w sposób przepisany najpóźniej do dnia 31. października 1917.

zgłosić do odstawy w P. C. P. (filii powiatowej) wzgl. przed rozpoczęciem czynności urzędowych przez nią w odnośnej Komendzie pow. (oddz. roln.)

Zgłoszenie ma zawierać:

1. Nazwę miejscowości i gminy
2. Nazwę właściciela
3. Rodzaj i ilość siana
4. Miejsce przechowania
5. Podpis uprawnionego do rozporządzenia produktem jak również podpis sołtysa lub Wójta stwierdzający, iż podane daty są prawdziwe.

P. C. P. wyda i wyśle zgłaszającym najpóźniej do dnia 31. listopada 1917. potwierdzenie odnośnego zgłoszenia.

Ceny.

§ 7-

P. C. P. jest obowiązaną płacić przy odbiorze za zajęte produkta następujące ceny:

za siano nieprasowane. . . . . K 12.-
„ koniczynę nieprasowaną . . . . K 15.-
„ siano prasowane .... K 14.-
„ koniczynę prasowaną . . . . K 17.- za 1 cm

Pod sianem z koniczyny rozumie się siano wszelkich gatunków koniczyn, z lucerny, esparsety i seradelli; pod sianem pozostałe rodzaje siana koniczynnego.

Ceny rozumieją się loco miejsce produkcyi z tern zastrzeżeniem, że producenci są obowiązani w obrębie promienia do 3 kilometr, dostawiać siano własnemi furmankami bez osobnego wynagrodzenia do miejsca prasowania wzgl. odbioru wyznaczonego każdocześnie przez PCP. W razie niemożności uskutecznienia tego własnemi furmankami lub też odmowy ze strony producenta ma gmina dostarczyć furmanki za wynagrodzeniem po 30 halerzy za jeden q metryczny i km. Powstałe stąd koszta przewozu oddąga się od ceny.

Za ilości w myśl postanowień § 5 prawidłowo do odstawy zgłoszone wypłaci PCP. przy odbiorze dodatkową premię w wysokości 50 halerzy za każdy q metr.

W razie gdyby PCP. do dnia 31. marca 1918. nie odebrała prawidłowo zgłoszonego do odstawy produktu otrzymuje właściciel tegoż przy odbiorze od PCP. oprócz ceny podstawowej i premii dodatkowe po 50 halerzy za każdy q jako wynagrodzenie za przetrzymanie.

Przymus odstawy.

§ 8.

W razie gdyby właściciel wzgl. uprawniony do rozporządzenia wzbraniał się sprzedać swoje zajęte zapasy PCP. ma odnośna Komenda powiat - definitywnie rozstrzygnąć o obowiązku oddania tejże i w razie potrzeby zarządzić przymusowe ich odebranie.

Odnośny właściciel traci w tym wypadku prawo do premii wzgl. dodatku za przechowywanie w § 7 naznaczonych.

Postanowienia karne.

§ 9.

Przekroczenia powyższego rozporządzenia lub przepisów na ich podstawie wydanych karane będą według § 10 rozp. z dn. 11. czerwca 1916. Dz. rozp. Nr. 61. dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych albo według § 2 rozp. z dnia 21. lutego 1917. Nr. 29 dotyczącego środków karnych przeciw podbijaniu cen i naruszeniu obowiązków dostawy.

Wejście w życie.

§ 10.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

90.

Rozporządzenie c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego z dnia 14 maja 1917 r., Nr. 44, dotyczące uwidoczniania cen w obrocie przemysłowym.

Na podstawie upoważnienia jego Ces. i Król. Apostolskiej Mości, udzielonego z mocy Najwyższego Dowództwa, zarządza się dla obszarów Polski, pozostających w austryacko-węgierskiej administracyi wojskowej, co następuje:

§ 1-

Podanie cen niezbędnych artykułów.

Kto w sposób przemysłowy albo na targu wystawia na sprzedaż lub sprzedaje niezbędne artykuły, obowiązany jest w swoim lokalu handlowym dostępnym dla klijentów, na swojem miejscu sprzedaży lub targu, uwidocznić w miejscu łatwo wpadającem w oczy i dobrze czytelnem pismem, ceny przedmiotów według ich gatunku, jakości i ilości.

§ 2.

Podanie cen świadczeń.

Kto w sposób przemysłowy ofiarowuje pracę lub świadczenia, służące niezbędnym potrzebom życiowym, obowiązany jest w swoim lokalu handlowym dostępnym dla klientów, albo na swojem stanowisku uwidocznić w miejscu łatwo wpadającem w oczy i dobrze czytelnem pismem, ceny poszczególnych świadczeń (taryfa). Przy prowadzeniu przemysłu przewozowego lub przemysłowego, ofiarowywania usług osobistych na placach publ., musi wykonujący przemysł mieć taryfę przy sobie i okazać ją na żądanie każdego czasu.

§ 3.

Sposób podawania ilości i ceny.

Ilość należy podawać według będących w użyciu rosyjskich miar i wag, cenę natomiast w walucie koronowej.

Sprzedający obowiązany jest, pozwolić, kupującemu na użycie swej wagi, celem ponownego zważenia przedmiotu sprzedanego według wagi.

§ 4.

Upoważnienie do wydania zarządzeń wykonawczych.

jeneralne gubernatorstwo wojskowe może zapomocą rozporządzenia postanowić:

1) przy których niezbędnych artykułach i świadczeniach ceny, w myśl niniejszego rozporządzenia, muszą być uwidocznione, a które wyjątkowo z pod tego obowiązku są wyjęte;

2) w jaki sposób należy ceny uwidocznić (w szczególności czy na samym towarze, czy w oknach wystawowych, czy przez przybicie lub wywieszenie taryf i t. d.);

3) jakie jeszcze ważne szczegóły dla oznaczenia wartości przedmiotu muszą być uwidocznione.

Do wydawania zarządzeń, w myśl tego paragrafu, można w drodze rozporządzenia upoważnić komendanta powiatowego.

Wydane zarządzenia należy ogłosić w sposób w miejscu przyjęty.

§ 5.

Postanowienia karne i przymusowe.

Działający wbrew przepisom tego rozporządzenia lub zarządzeń wydanych na jego podstawie, zostanie ukarany przez sąd Komendy powiatowej, przy zastosowaniu postępowania potowego grzywną do pięciu tysięcy koron albo aresztem do sześciu miesięcy.

Obok kary można orzec przepadek przedmiotów, będących przedmiotem orzeczenia karnego.

W razie powtórnego ukarania może Komenda powiatowa odebrać uprawnienie przemysłowe na zawsze lub na pewien czas, lub też zamknąć lokal przedsiębiorstwa.

§ 6.
Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

91.

Rozporządzenie c. i k. jeneral-Gubernatora wojskowego z dnia 30-go maja 1917 r., Nr. 48, dotyczące cen cukru.

Na podstawie § 4 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 4. maja 1916 r., Nr. 57 Dz. rozp., zarządza się co następuje:

Artykuł I.

§§ 2, 3 i 4 rozporządzenia c. i k. jeneral-Gubernatora wojskowego z dnia 5. czerwca 1916 r., Nr. 47 Dz. rozp., mają brzmieć, jak następuje:

§ 2.

C. i k. Zarząd wojskowy odstępuje cukier tylko takim posiadaczom koncesyi, którzy w myśl § 8 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii, mogą oddawać towar tylko drobnym rozsprzedawcom (hurtownicy).

Tym posiadaczom koncesyi będzie cukier oddawany po cenach:

100 kg. nierafinowanego cukru kryształowego . . .	276 K 30 h
100 kg. rafinowanego cukru	286 „ — „

Te ceny są ważne dla odbioru w magazynie handlarza.

§ 3.

Ceny, po których hurtownik ma sprzedawać cukier drobnemu handlarzowi, oznacza się, jak następuje:

1 rosyjski funt nierafinowanego cukru	1 K 18 h
1 „ „ rafinowanego cukru . . .	1 „ 22 „

Ceny te rozumieją się z dostawą do lokalu handlowego drobnego sprzedawcy. Koszta transportu zwracać będzie hurtownikowi c. i k. Komenda powiatowa.

§ 4.

Ceny sprzedaży cukru konsumentom ustanawia się następująco:

Za 1 rosyjski funt nierafinowanego cukru	1 K 24 h
za 1 „ „ rafinowanego cukru.	1 „ 28 h

Artykuł II.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Rozporządzenie jeneral-Gubernatora wojskowego z dnia 16. stycznia 1917 r., Nr. 6 Dz. rozp., znosi się.

92.

Rozporządzenie c. i k. wojskowego jenerał-Gubernaiorstwa z dnia 31-go maja 1917 r., Nr. 49, dotyczące zakupu łoju, tłuszczu z kości, tudzież niejadalnych tłuszczów i olejów w c. i k. obszarze administracyjnym w Polsce.

Na podstawie § 4. rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 15-go grudnia 1915 r. Nr. 47 Dz. rozp., i § 36. rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 4-go października 1916 r., Nr. 71 Dz. rozp., zarządza się co następuje:

§ I-

Do zakupna surowego i topionego łoju, ludzież tłuszczu z kości i niejadalnych olejów w obrębie Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego, uprawniony jest wyłącznie Związek fabrykantów mydła w Radomiu.

§ 2.

Celem dokonywania zakupna ustanawia Związek fabrykantów mydlą ajentów dla zakupna. Ajentom tym wystawi Centrala surowców jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego legitymacyę, zaopatrzoną w fotografię. Legityniacye te muszą być przedkładane do wizy właściwej Komendzie powiatowej.

§ 3.

Właścicielowi łoju należy przy odbiorzs zapłacić za odebrany łój surowy jako najniższą cenę 1 K 50 h, natomiast za łój topiony 2 K 50 h za rosyjski funt.

§ 4.

Do przewiezienia towaru zakupionego dla jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego obowiązane są Komendy powiatowe dostarczyć —w miarę możności - legitymowanym ajentom dla zakupna, na ich żądanie, używanych w kraju podwód, za wynagrodzeniem ustalonem przez jeneralne Gubernatorstwo wojskowe.

§ 5.

Ajentom dla zakupna wolno na podstawie legitymacyi przewozić osobiście bez jakiejkolwiek przeszkody towary oznaczone w § 1. Innym osobom wolno uskuteczniać przewóz tylko na podstawie świadectwa wydanego przez Związek fabrykantów mydła, które służy jako legitymacya. Świadectwo to ma zawierać: Nazwisko zakupującego, miejsce, gminę, dzień i cel przewozu, gatunek towaru, ilość sztuk bagażu, wagę w kilogramach lub rosyjskich funtach i zapłaconą ewentualnie za to cenę. Przy przewozie koleją należy używać listów przewozowych zaopatrzonych wizą Komendy powiatowej.

§ 6.

Przekroczenia tego rozporządzenia będą karane po myśli § 7. rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 15-go grudnia 1915 r., Nr. 47 Dz. rozp. względnie Art. II rozp. Naczelnego Wodza armii z dnia 4-go października 1916 r., Nr. 71 Dz. rozp.

§ 7-

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

93.

Obwieszczenie dotyczące sprzedaży spirytusu.

Rozporządzeniem c. i k. woj. jen.-Gubern. F. A. Nr. 127 369, z dnia 18 maja 1917 zostały dotychczasowe monopolowe magazyny spirytusu zwinięte, a sprzedaż spirytusu monopolowego przez kupców, dotychczas do tej sprzedaży upoważnionych wzbroniona.

Natomiast będzie odtąd spirytus monopolowy o sile 50° albo 95° alkoholu sprzedawany jedynie w tym celu ustanowionych składach, którym pojedyncze powiaty zostają przydzielone, a podawany on będzie do sprzedaży w naczyniach zamkniętych, zaopatrzonych w przepisane etykiety w pojemnościach po ’/jo, 1 20, i ’/j. wiadra, po cenach przepisanych, na etykietach uwidocznionych. Stosownie do tego zarządzenia powiat Krasnostawski przydzielony zostaje do składu monopolowego w Lublinie.

Nabywanie spirytusu monopolowego w składzie unormowane zostaje następującymi przepisami:

a) . Spirytus monopolowy nabywać można tam dla własnego użytku jedynie na podstawie uzyskanego poprzednio zezwolenia od właściwej Komendy powiatowej (O. Sk.) i to w ilościach najwyżej po 1/4 wiadra.

b) . Restauracye posiadające koncesyę na wyszynk wódki będą mogły nabywać spirytus monopolowy w powyższym składzie bez specyalnego pozwolenia, z tern ograniczeniem jednak, że zaraz mogą zakupić najwyżej jedno wiadro spirytusu, w wyszynku zaś sprzedawać mogą spirytus tylko o sile 50° alkoholu i to w ilości Vs litra najwyżej przy podawaniu potraw. Sprzedaż zaś w zamkniętych flaszkach, naczyniach (handel defajliczny) jakoteż sprzedaż poza lokalem jest w zupełności wzbroniona.

c) . Posiadacze koncesyi na handel napojami spirytusowymi w zamkniętych i opieczętowanych naczyniach po 1/4o, 1 ->o i 1 4 wiadra będą uprawnieni odtąd sprzedawać jedynie tylko napoje alkoholowe wyłącznie z monopolu (likiery, rysolisy, rum, koniak etz.) znajdujące się zaś u nich zapasy spirytusu monopolowego muszą być wysprzedane najpóźniej do 30. czerwca b. r. jednakowoż nie we większych ilościach jak po 7i wiadra na jednego konsumenta.

Odnośnie do nabywania spirytusów przez apteki i szpitale nie zostają wprowadzone żadne zmiany. Także fabryki likierów w dotychczasowy sposób pobierać mają potrzebny im spirytus w składzie w Lublinie. Wódka pajseczna może być sprzedawana jedynie osobom wyznania mojżeszowego i to w ilościach najwyżej po 1 4 wiadra na konsumenta.

Przy transportach napojów spirytusowych w obrębie okupacyi, ze składów monopolowych lub z likierni wystarczającem jest nadal potwierdzenie odnośnego organu straży skarbowej; przy wszelkich jednak innych wysyłkach spirytusu lub wyrobów alkoholowych poza granicę powiatów w ilościach wyżej 1/4 wiadra wymagane jest bezwarunkowo zezwolenie c. i k. woj, jen.-Gubernatora.

94.

Kontrola nad obrotem świniami.

Rozp. Komendy powiatowej z 10. lipca 1917 Nr. 6334 V.

W celu zebrania kontyngentu słoniny, czyni się od dnia dzisiejszego kupno świń względnie sprzedaż mięsa wieprzowego w sposób przemysłowy zawisłymi od wykazania się pozwoleniem, które wydaje tylko oddział handlowy Komendy powiatowej. Obdzieleni temi pozwoleniami będą zobowiązani do odstawy 10 kg. słoniny od każdej kupionej względnie zabitej świni.

Kupiec, rzeźnik lub masarz, który otrzyma pozwolenie na ściśle określoną liczbę (ilość) ma paszporty przed wypędem zakupionych świń przedłożyć właściwemu posterunkowi żandarmeryi, kto.y zakupno stwierdzi na pozwoleniu.

Świnie przydybane bez takiego poświadczenia albo nie pokryte osobnem pozwoleniem ulegną konfiskacie.

Wyjątek stanowią tylko świnie zakupione na chów i wykarmienie, którą to okoliczność poświadczyć ma wyraźnie Urząd gminny na paszporcie bydlęcym.

Do powyższego rozporządzenia należy z całą ścisłością się zastosować.

95.

Uwolnienie pasów i wyrobów powroźniczych od zajęcia.

Rozp. Komendy pow. z 10. lipca 1917 odnośnie do rozp. jen. Gub. W. F. Nr. 66450 z 28 marca 1917.

Bez ujmy dla ustanowionego rozp. jen.-Gub. z 30 marca 1917 Nr. 37 Dz. rozp. cz. VIII obowiązku zgłoszenia i przymusu sprzedaży lnu i konopi tudzież uzyskanych z nich produktów może na wniesioną w c. i k. Komendzie pow. prośbę nastąpić uwolnienie od zajęcia kwartalnego zapotrzebowania towarów powroźniczych, jak postronki, powrozy, pasy konop. i t. p. W podaniach, które wnieść należy do 31. lipca b. r. (oddział handl.) należy podać liczbę i rodzaj zwierząt domowych, dołączając poświadczenie Urzędu gmin. Gmin. Komitety rat. mają

wnieść podania w imieniu małorolnych i woźniców, dołączając zaopatrzone w odpowiednie daty i sporządzone przez Urzędy gmin, spisy. Gmin. Komitety rat. dokonają następnie rozdziału uwolnionych od zajęcia produktów na poszczególnych rolników i woźniców.

Na uskutecznione uwolnienie wydanem zostanie każdemu odpowiednie poświadczenie.

96.

Cukier przemysłowy. - Zakaz przerabiania cukru białego.

Według rozp. jen.-Gub. Z. E. Nr. 113853/17 do wyrobu spirytusu, likierów, wody sodowej i limoniady niewolno wogóle używać cukru, a więc także i cukru żółtego.

Przemysłowcy, którzy zajmują się wyrobem miodu sztucznego, marmelady, wytworów cukierniczych i f. d. i posiadają na to patent, mogą prosić Komendę pow. o przydzielenie im żółtego cukru.

Cena tego cukru wynosi 239 K za 100 kilo franko miejsce zamieszkania przemysłowca. Do embelaży stosują się te same postanowienia co przy cukrze czystym.

W końcu zwraca się uwagę, że żółty cukier stanowi również przedmiot monopolu i wykluczony jest od wolnego obrotu. Nie wolno również przydzielonego cukru używać do innych celów na jakie je udzielono. Przekroczenia będą ścigane w myśl postanowień odnoszących się do monopolu cukrowego.

97.

Odwołanie Konkursu dla starających się do pomocniczej służby przy straży skarbowej.

Ponieważ zapotrzebowanie ludzi do pomocniczej służby przy straży skarbowej zostało w zupełności pokryte, przeto nie będzie się więcej przyjmować zgłaszających się kandydatów.

98.

Wyroki z powodu podbijania cen.

Za podbijanie cen zostały w miesiącu czerwcu przez sąd wojskowy Komendy pow. w Krasnymstawie ukarane następujące osoby:

Stanisław Podsładłowski 3 miesiące aresztu polowego,
Michał Sawa 50 Koron grzywny albo 5 dni aresztu, oraz
Rozalia Hać 200 Koron grzywny albo 20 dni aresztu.

Uwiadomienie.

Biuro Lubelskiego inspektoratu gospodarczego Nr. IV znajduje się w Lublinie Krakowskie-Przedmieście, Hotel Europejski Nr. 31-11 piętro; telefon Nr. 48.

C. i /?. Komendant powiatu-.

Henryk v. MI TT ER w. r.

Podpułkownik.

ORIJK. J. POPIE LA LUB LIN. K RA K.- PR ZE OM. S O